

Bryssel 9.1.2014
COM(2013) 937 final

2013/0449 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU) N:o 260/2012 muuttamisesta unionin laajuisiin tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin siirtymisen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Asetus (EU) N:o 260/2012, jossa asetetaan euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevat yhteiset tekniset ja liiketoimintaa koskevat vaatimukset, on tärkeä osatekijä yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) toteuttamisessa. Asetuksessa vahvistetaan 1. helmikuuta 2014 euroalueen määräajaksi, johon mennessä kotimaisista ja Euroopan sisäisistä euromääräisistä tilisiirroista ja suoraveloituksista on siirryttävä SEPA-tilisiirtoihin ja -suoraveloituksiin.

Euroopan keskuspankin (EKP) tuoreimpien tilastojen mukaan SEPA-tilisiirtojen kokonaisosuus euroalueella kasvoi lokakuun ja marraskuun 2013 välisenä aikana 59,87 prosentista 64,1 prosenttiin, kun taas SEPA-suoraveloitusten kokonaisosuus kasvoi samana ajanjaksona 11,52 prosentista 26 prosenttiin. Vaikka komissio on tiedottanut toistuvasti SEPAan siirtymisestä jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja vaikka EKP ja monet jäsenvaltiot ovat toteuttaneet merkittäviä kampanjoita edistääkseen sitä, pk-yritykset, pienet julkishallinnot ja paikallisviranomaiset ovat edelleen valmistautuneet kaikkein vähiten varsinaiseen siirtymiseen. Pankkialan pk-yrityksille suuntaamalla tiedotustoimilla ja kansallisilla tiedotuskampanjoilla ei ole ilmeisesti ollut odotettuja vaikutuksia tai vaikutukset eivät ainakaan ole olleet odotetun laajuisia.

Koska eräät jäsenvaltiot ovat siirtyneet hitaasti SEPA-tilisiirtoihin ja useimmat jäsenvaltiot hitaasti SEPA-suoraveloituksiin, vaikuttaa hyvin epätodennäköiseltä, että SEPAan siirtyminen saataisiin päätökseen 1. helmikuuta 2014 mennessä. Koska kyseessä on kuitenkin lakisääteinen määräaika, pankit ja muuta maksupalveluntarjoajat luultavasti kieltäytyvät kyseisestä päivästä alkaen käsittelemästä perinteisiä maksuja, jotka eivät täytä SEPA-vaatimuksia. Jos SEPA-tilisiirtoihin ja -suoraveloituksiin ei siirrytä kokonaan kyseiseen päivään mennessä, tämä saattaa johtaa maksuhäiriöihin, jotka viivästyttävät maksujen suorittamista tai aiheuttavat markkinahäiriöitä. Nämä voivat vaikuttaa kaikkiin maksupalvelunkäyttajiin, erityisesti pk-yrityksiin ja kuluttajiin.

Koska kyseessä on merkittävä oikeudellinen ongelma, jolla saattaa olla vakavia seurauksia kansalaisille ja yrityksille, komissio ehdottaa, että asetusta (EU) N:o 260/2012 muutetaan ottamalla käyttöön jatkamislauseke, jonka mukaan pankit ja muut maksupalveluntarjoajat voivat 1. helmikuuta 2014 jälkeen jatkaa kuuden kuukauden ajan sellaisten maksujen käsittelyä, jotka eivät täytä vaatimuksia, käyttämällä perinteisiä maksujärjestelyjään SEPA-tilisiirtojen ja -suoraveloitusten rinnalla. Jos tällaisesta muutoksesta tiedotetaan selkeästi, maksupalvelunkäyttäjät saavat varmuuden siitä, että niiden maksujen käsittely jatkuu 1. helmikuuta 2014 jälkeen, kun taas ne, jotka eivät ole vielä siirtyneet SEPAan, saavat mahdollisuuden siirtyä siihen mahdollisimman nopeasti. Itse määräaikaa ei muuteta, ja jatkoajan antaminen on kertaluonteinen poikkeustoimenpide. SEPAan siirtymistä koskevia käynnissä olevia tiedotuskampanjoita olisi joka tapauksessa jatkettava. Jatkoajan päätyttyä komissio ei epäröi ryhtyä toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot soveltavat EU:n lainsäädäntöä täysimittaisesti.

Tästä aloitteesta on kuultu 19. joulukuuta 2013 SEPAn korkean tason kokousten osallistujia. Näihin kokouksiin osallistuu korkean tason edustajia Euroopan keskuspankista sekä eurojärjestelmän keskuspankkien johtokunnan jäseniä.

Koska 1. päivään helmikuuta 2014 on hyvin vähän aikaa, Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi edellä esitetyn perusteella hyväksyttävä tämä asetus kiireellisesti ja sen olisi tultava

viipymättä voimaan. Ehdotettu asetus on tarpeen oikeudellisen varmuuden antamiseksi pankeille ja muille maksupalveluntarjoajille sekä yrityksille ja kuluttajille, koska asetus (EU) N:o 260/2012 velvoittaisi maksupalveluntarjoajat kieltäytymään käsittelemästä kyseisen määräajan jälkeen euomääräisiä maksuja, jotka eivät täytä SEPA-vaatimuksia. Jollei ehdotettua asetusta hyväksytä kiireellisesti, maksutapahtumiin voi kohdistua vakavia oikeudellisia ja teknisiä riskejä 1. helmikuuta 2014 jälkeen.

Yleinen tausta

Asetuksessa (EU) N:o 260/2012, joka tuli voimaan 31. maaliskuuta 2012, markkinatoimijoille annettiin kaksi vuotta aikaa mukauttaa maksuprosessinsa SEPA-tilisiirtoja ja SEPA-suoraveloituksia koskeviin vaatimuksiin. Näiden kahden vuoden aikana komissio ja EKP ovat seuranneet tiiviisti yhdessä kansallisten viranomaisien kanssa, miten SEPAan siirtyminen on edistynyt, ja EKP on antanut siitä säännöllisesti edistymiskertomuksia. SEPA-neuvosto on pitänyt useita kokouksia, joissa komissio on keskustellut siirtymäprosessista maksumarkkinoiden kysyntä- ja tarjontapuolen edustajien kanssa ja painottanut, miten tärkeää on tehostaa maksupalveluntarjoajille sekä kaikille maksupalvelujen käyttäjäröhyhmille (kuten pk-yrityksille ja muille yrityksille, julkishallinnoille ja kuluttajille) suunnattua tiedotusta. Komissio järjesti 30. maaliskuuta 2012 asetuksen (EU) N:o 260/2012 tulkintaa käsitelleen seminaarin SEPA-neuvoston teknisten asiantuntijoiden kanssa ja vastaavan seminaarin 12. heinäkuuta 2013 jäsenvaltioiden edustajien kanssa. Lisäksi se organisoi 17. huhtikuuta 2013 tekninen asiantuntijaryhmän käsittelemään SEPAA. Komissio on keskustellut siirtymisen edistymisestä myös EU:n SEPA-foorumilla, joka järjestetään kaksi kertaa vuodessa, sekä maksukomiteassa jäsenvaltioiden edustajien kanssa. SEPAan siirtymistä on käsitelty säännöllisesti myös monissa teknisissä kokouksissa, joita EKP on pitänyt kansallisten keskuspankkien edustajien kanssa, sekä tietyillä foorumeilla pankkialan edustajien kanssa.

EKP:n julkaistua maaliskuussa 2013 antamassaan raportissa tiedot SEPAan siirtymisen hitaasta edistymisestä Ecofin-neuvosto antoi 14. toukokuuta 2013 kattavat neuvoston päätelmät, joissa painotettiin SEPAan siirtymisen tärkeyttä ja kehoitettiin jäsenvaltioita ja markkinatoimijoita aktiivisesti tukemaan ja nopeuttamaan SEPAan siirtymistä ryhtymällä tarvittaviin toimenpiteisiin. Ecofin-neuvoston päätelmien jälkeen komissio ja EKP lähettivät 15. toukokuuta 2013 valtiovarainministereille ja kansallisten keskuspankkien pääjohtajille yhteisen kirjeen, jossa painotettiin jälleen SEPAan siirtymisen tärkeyttä sekä tarvetta ryhtyä pikaisiin toimiin kansallisella tasolla.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

2.1. Ehdotuksen toimittaminen kansallisille parlamenteille

Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitettavat säädösluonnokset, myös komission ehdotukset, on toimitettava kansallisille parlamenteille perussopimukseen liitetyn kansallisten kansanedustuslaitosten asemaa Euroopan unionissa koskevan pöytäkirjan (N:o 1) mukaisesti.

Pöytäkirjan 4 artiklan mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi voidaan ottaa neuvoston esityslistaehdotukseen säädöksen hyväksymistä tai jonkin lainsäädäntömenettelyn yhteydessä tapahtuvaa yhteisen kannan vahvistamista varten aikaisintaan kahdeksan viikon kuluttua siitä, kun esitys on toimitettu kansallisille parlamenteille.

Kiireellisissä tapauksissa tästä voidaan kuitenkin 4 artiklan mukaan tehdä poikkeus, jonka perustelut on esitettävä kyseisessä säädöksessä tai neuvoston yhteisessä kannassa. Edellä esitetyistä syistä komissio pyytää Euroopan parlamenttia ja neuvostoa pitämään tätä ehdotusta ehdottoman kiireellisenä.

2.2. Kuulemiset ja vaikutustenarviointi

Komissio ja EKP ovat jälkimmäisen julkaistua joulukuussa 2013 tiedot SEPAan siirtymisen hitaasta edistymisestä analysoineet, miten todennäköistä on, että SEPAan siirtyminen saadaan 1. helmikuuta 2014 mennessä päätökseen. Analyysin perusteella on todettu olevan hyvin epätodennäköistä, että täydellinen siirtyminen toteutuu määräajan kuluessa, vaikka monet suuret maksupalvelunkäyttäjät, kuten yleishyödylliset laitokset, jotka suorittavat maksuja suurina erinä, ovat ilmoittaneet aikovansa siirtyä SEPAan vähän ennen määräajan päättymistä.

Vaikka on vaikea arvioida niiden markkinatoimijoiden määrä, jotka eivät täytä SEPA-vaatimuksia lakisääteiseen määräaikaan mennessä, on kuitenkin selvää, että erityisesti SEPA-suoraveloituksiin siirtyminen jää kauaksi 100 prosentin tavoitteesta.

Pankit ja muut maksupalveluntarjoajat luultavasti kieltäytyvät 1. helmikuuta 2014 jälkeen käsittelemästä maksuja, jotka eivät täytä SEPA-vaatimuksia. Suurin riskiryhmä ovat pk-yritykset, joista monet eivät ole vielä siirtyneet SEPAan. EKP on analysoinut pk-yrityksiin liittyvän riskin perusteella mahdollisia skenaarioita sekä niiden vaikutuksia ja mahdollisia ratkaisuja, joilla tilanne voitaisiin korjata. Tekniseltä kannalta maksupalveluntarjoajat voisivat käsitellä edelleen perinteisillä järjestelyillä maksuja, jotka eivät täytä vaatimuksia. Lisäksi olisi yksilöitävä markkinatoimijat, jotka eivät vielä täytä SEPA-vaatimuksia, ja tiedotettava niille asianmukaisesti, miten SEPAan siirtyminen voidaan toteuttaa tehokkaasti.

Vaikka olisi teknisesti mahdollista, että markkinatoimijat toteuttavat valvojien tuella väliaikaisia ratkaisuja, joilla voidaan välttää mahdolliset siirtymisongelmat 1. helmikuuta 2014 jälkeen, todellisenä vaarana on, että tämä epätydyttävä tilanne aiheuttaa sekaannusta sekä kuluttajien että muiden maksupalvelunkäyttäjien keskuudessa ja aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta maksupalveluntarjoajille, jotka ovat tekemisissä sellaisten markkinatoimijoiden kanssa, jotka eivät ole (vielä) panneet näitä väliaikaisia ratkaisuja täytäntöön. Markkinatoimijoihin, jotka eivät täytä vaatimuksia, kuuluu monia pk-yrityksiä. Jos pankit eivät voi käsitellä niiden perinteisiä maksuja 1. helmikuuta 2014 jälkeen, seurauksena voi olla myös koko eurojärjestelmän maineen vahingoittuminen. Vaikka väliaikaiset ratkaisut olisivat teknisesti mahdollisia, niitä ei luultavasti ehdittäisi toteuttaa ajoissa.

Komissio katsoo aiheelliseksi ehdottaa, että perinteiset kansalliset järjestelmät voivat jäädä SEPA-tilisiirtojen ja -suoraveloitusten rinnalla kuuden kuukauden ajaksi käyttöön 1. helmikuuta 2014 jälkeen, jotta vältettäisiin tarpeettomat markkinahäiriöt, jotka johtuvat SEPA-vaatimusten noudattamatta jättämisestä, sekä taattaisiin oikeusvarmuus kaikille markkinatoimijoille. Siirtymäkauden pituuden olisi oltava oikeasuhteinen. Tavoitteena olisi painostaa markkinatoimijoita siirtymään mahdollisimman pian SEPAan sekä taata samalla oikeusvarmuus ja huolehtia siitä, ettei maksupalveluntarjoajille koidu suuria kustannuksia kahden maksujärjestelmän rinnakkaisen käytön jatkamisesta. Maksupalveluntarjoajat, jotka ovat jo siirtyneet SEPA-tilisiirtoihin ja -suoraveloituksiin, voivat harkita muuntopalvelujen tarjoamista markkinatoimijoille, jotka eivät ole vielä siirtyneet SEPAan. Siirtymäkauden aikana jäsenvaltioiden olisi pidätyttävä määräämästä seuraamuksia sellaisia maksuja käsitteleville maksupalveluntarjoajille, jotka eivät täytä vaatimuksia, sekä maksupalvelunkäyttäjille, jotka eivät ole vielä siirtyneet (kokonaan) SEPAan.

Ottamalla käyttöön poikkeuksellinen ja kertaluonteinen jatkoaika, jonka kuluessa perinteisten maksujen käsittely on sallittua, annetaan myös mahdollisuus asteittaiseen siirtymiseen. Määräajan lähestyessä monet suuret yleishyödyllisten palvelujen tarjoajat ovat ilmoittaneet siirtävänsä SEPAan vähän ennen kuin nykyinen määräaika päättyy 1. helmikuuta 2014. Tämä voi luoda tiettyjä pullonkauloja erityisesti maksupalveluntarjoajille ja ohjelmistoyrityksille, jotka voivat kohdata kapasiteettirajoituksia.

Nykyisten SEPAan siirtymistä kuvaavien lukujen ja odotetun siirtymänopeuden perusteella vaikuttaa asianmukaiselta vahvistaa kuuden kuukauden pituinen jatkoaika, joka päättyy 1. elokuuta 2014. Tämän siirtymäkauden aikana komissio ja EKP jatkavat siirtymäprosessin tiivistä seurantaan yhdessä kansallisten viranomaisten kanssa ja ovat valmiita toteuttamaan lisätoimenpiteitä tarpeen mukaan.

Tähän ehdotukseen ei liity erillistä vaikutustenarviointia, koska sellainen on jo tehty asetusta (EU) N:o 260/2012 varten. Tällä ehdotuksella ei muuteta kyseisen asetuksen sisältöä eikä aseteta uusia velvoitteita yrityksille. Ehdotuksen ainoana tarkoituksena on ottaa käyttöön siirtymäkausi asetuksen 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun määräajan jälkeen, jotta valvontaviranomaiset, maksupalveluntarjoajat, yritykset ja kuluttajat eivät joutuisi oikeudellisesti epävarmaan tilanteeseen.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Komissio ehdottaa, että asetusta (EU) N:o 260/2012 muutetaan ottamalla käyttöön jatkamislauseke, jonka mukaan pankit ja muut maksupalveluntarjoajat voivat 1. elokuuta 2014 saakka käsitellä SEPA-tilisiirtojen ja suoraveloitusten ohella perinteisillä maksujärjestelyillään maksuja, jotka eivät täytä vaatimuksia. Tällä muutoksella varmistetaan, että markkinatoimijat, jotka eivät ole valmiita siirtymään SEPAan viimeistään 1. helmikuuta 2014, voivat edelleen suorittaa maksunsa, sekä vältetään kuluttajille koituvat haitat.

Ehdotuksen mukaan muutosta sovelletaan 31. tammikuuta 2014 alkaen. Kyseinen säännös mahdollistaa myös taannehtivan soveltamisen siinä tapauksessa, että Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät hyväksy ehdotusta ennen 1. helmikuuta vaan heti sen jälkeen. Tämän ansiosta lainsäädäntöön ei jää 1. helmikuuta 2014 jälkeen aukkoa, joka loisi oikeudellista epävarmuutta.

Siirtymäkauden käyttöönottoa, joka toteutetaan vanhojen järjestelmien asteittaista käytöstäpoistamista varten, on pidettävä poikkeustoimenpiteenä, jonka voimassaoloa ei jatketa. Näin ollen kaikkien markkinatoimijoiden on noudatettava SEPA-vaatimuksia 1. elokuuta 2014 alkaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 260/2012 16 artiklassa säädettyjen poikkeusten soveltamista.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Asetuksella ei ole talousarviovaikutuksia komission osalta.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**asetuksen (EU) N:o 260/2012 muuttamisesta unionin laajuisiin tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin siirtymisen osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä³,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 924/2009⁴ ohella Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012⁵ on tärkeä osatekijä sellaisen yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) toteuttamisessa, jolla ei tehdä eroa rajatylittävien ja kansallisten euromääräisten maksujen välillä. Asetuksen (EU) N:o 260/2012 päätavoitteena on siirtyä kansallisista tilisiirto- ja suoraveloitustajärjestelyistä yhdenmukaistettuihin SEPA-tilisiirtoihin ja SEPA-suoraveloituksiin muun muassa antamalla unionin kansalaisille yksilöllinen kansainvälinen pankkitilinumero (IBAN), jota voidaan käyttää kaikkiin euromääräisiin SEPA-tilisiirtoihin ja -suoraveloitustapahtumiin.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 260/2012 mukaan SEPAan siirrytään viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2014, jotta maksupalveluntarjoajille ja maksupalvelunkäyttäjille jäisi riittävästi aikaa sopeuttaa prosessinsa teknisiin vaatimuksiin, joita SEPA-tilisiirtoihin ja SEPA-suoraveloituksiin siirtyminen edellyttää.

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

³

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta (EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

- (3) Komissio ja Euroopan keskuspankki ovat asetuksen (EU) N:o 260/2012 antamisen jälkeen seuranneet tiiviisti SEPAan siirtymisen edistymistä. Jäsenvaltioiden, kansallisten viranomaisten ja markkinatoimijoiden kanssa on pidetty useita kokouksia. Euroopan keskuspankki on säännöllisesti julkaissut SEPAan siirtymistä käsitteleviä edistymiskertomuksia kansallisten keskuspankkien keräämien maksutietojen perusteella. Kyseiset kertomukset osoittavat, että useat euroalueen jäsenvaltiot ovat edistyneet hyvin SEPA-tilisiirtoihin siirtymisessä ja että SEPA-tilisiirtojen osuus on niissä nykyään lähes 100 prosenttia. Valtaosa maksupalveluntarjoajista on ilmoittanut täyttävänsä jo SEPA-vaatimukset. Monissa muissa jäsenvaltiossa siirtymäluvut eivät ole kuitenkaan odotusten mukaisia. Tämä koskee erityisesti SEPA-suoraveloituksia.
- (4) Toukokuussa 2013 antamissaan päätelmissä⁶ Ecofin-neuvosto painotti jälleen SEPAan siirtymisen tärkeyttä. Todettiin, että SEPAan siirtyminen ei ollut vielä läheskään täysimittaista ja että kaikilta markkinatoimijoilta vaadittaisiin välittömiä toimia, jotta SEPAan siirtyminen saataisiin ajoissa päätökseen. Lisäksi hyväksyttiin toimintasuunnitelma, jossa liikkeenharjoittajia, yrityksiä, pk-yrityksiä ja julkishallintoja kehoitettiin toteuttamaan välittömästi tarvittavat konkreettiset toimenpiteet mukauttaakseen prosessinsa ja ilmoittaakseen asiakkailleen IBAN-tietonsa.
- (5) Euroopan keskuspankin, jäsenvaltioiden, kansallisten viranomaisten ja eri markkinatoimijoiden viime kuukausien aikana tekemistä merkittävistä ponnisteluista huolimatta tuoreimmat siirtymätilastot osoittavat, että SEPA-tilisiirtojen kokonaisosuus on kasvanut kesäkuun ja marraskuun välisenä aikana 40 prosentista vain noin 64 prosenttiin, kun taas SEPA-suoraveloitusten kokonaisosuudessa on päästy vain 26 prosenttiin. Vaikka kansalliset luvut osoittavat, että monissa jäsenvaltiossa on tapahtunut merkittävää edistymistä, vielä on kuitenkin suuri ryhmä jäsenvaltioita, joissa siirtymäluvut ovat huomattavasti odotettua heikompia. Näiden jäsenvaltioiden nykyisen hitaan siirtymänopeuden vuoksi on hyvin epätodennäköistä, että kaikki markkinatoimijat täyttäisivät SEPA-vaatimukset viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2014.
- (6) Pankkien ja muiden maksupalveluntarjoajien on 1 päivästä helmikuuta 2014 kieltäydyttävä oikeudellisten velvollisuuksiensa vuoksi käsittelemästä tilisiirtoja ja suoraveloituksia, jotka eivät täytä SEPA-vaatimuksia, vaikka ne voisivat teknisesti käsitellä kyseiset maksut nykyisellä tavalla jatkamalla olemassa olevien perinteisten maksujärjestelyjen käyttöä SEPA-tilisiirtojen ja SEPA-suoraveloitusten rinnalla. Jos SEPA-tilisiirtoihin ja SEPA-suoraveloituksiin ei siirrytä kokonaan, maksuihin saattaa liittyä häiriöitä, jotka johtavat maksujen viivästymiseen. Tämä voi koskea kaikkia maksupalvelunkäyttäjiä ja erityisesti pk-yrityksiä ja kuluttajia.
- (7) On ensisijaisen tärkeää estää tarpeettomat maksuhäiriöt, jotka johtuvat siitä, että SEPAan siirtymistä ei ole saatu päätökseen viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2014. Sen vuoksi olisi sallittava, että maksupalveluntarjoajat jatkavat rajoitetun ajan maksutapahtumien käsittelyä perinteisillä järjestelyillään SEPA-tilisiirto- ja SEPA-suoraveloitustajärjestelyjen ohella, kuten ne tekevät nykyään. Tästä syystä olisi otettava käyttöön siirtymäkausi, joka antaa mahdollisuuden jatkaa maksujen rinnakkaista käsittelyä eri muodoissa. Nykyisten SEPAan siirtymistä kuvaavien lukujen ja odotetun siirtymänopeuden perusteella on asianmukaista ottaa käyttöön ylimääräinen kertaluonteinen kuuden kuukauden siirtymäkausi. Tämä toimenpide, jolla jatketaan sellaisten perinteisten järjestelmien käyttöä, jotka eivät täytä SEPA-vaatimuksia, olisi

⁶ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/137122.pdf

katsottava poikkeustoimenpiteeksi, minkä vuoksi sen voimassaoloaika olisi pidettävä mahdollisimman lyhyenä, koska SEPAAn siirtyminen on toteutettava nopeasti ja täysimittaisesti yhdentyneiden maksumarkkinoiden kaikkien etujen saavuttamiseksi. Lisäksi on tärkeää rajoittaa ajallisesti kustannuksia, joita koituu maksupalveluntarjoajille perinteisten maksujärjestelyjen käytön jatkamisesta SEPA-järjestelmän rinnalla. Maksupalveluntarjoajat, jotka ovat jo siirtyneet kokonaan SEPAAn, voisivat harkita muuntopalvelujen tarjoamista siirtymäkauden aikana sellaisille maksupalvelunkäyttäjille, jotka eivät ole vielä siirtyneet SEPAAn. Siirtymäkauden aikana jäsenvaltioiden olisi pidätyttävä määräämästä seuraamuksia sellaisia maksuja käsitteleville maksupalveluntarjoajille, jotka eivät täytä vaatimuksia, sekä maksupalvelunkäyttäjille, jotka eivät ole vielä siirtyneet SEPAAn.

- (8) Monet suuret suoraveloituskäyttäjät ovat jo ilmoittaneet, että ne aikovat siirtyä SEPAAn vähän ennen määräajan päättymistä. Näiden siirtymähankkeiden lykkääminen voisi tilapäisesti kuormittaa tulevia maksuja ja kassavirtoja ja siten myös kyseisten yritysten varoja. Laajamittainen myöhäinen siirtyminen voisi myös luoda tiettyjä pullonkauloja erityisesti pankeissa ja ohjelmistoyrityksissä, jotka voivat kohdata tiettyjä kapasiteettirajoituksia. Uuden järjestelmään vähittäiseen käyttöönottoon tarkoitettu lisäaika antaisi mahdollisuuden soveltaa asteittaisempaa lähestymistapaa. Markkinatoimijoita, jotka eivät ole vielä ryhtyneet toteuttamaan SEPA-vaatimusten täyttämiseen tarvittavia mukautuksia, kehoitetaan käynnistämään ne mahdollisimman pian. Markkinatoimijoiden, jotka ovat jo alkaneet mukauttaa maksuprosessejaan, olisi joka tapauksessa saatettava siirtyminen päätökseen mahdollisimman nopeasti.
- (9) Koska yleisenä tavoitteena on toteuttaa koordinoitu ja yhdenmukainen siirtyminen, siirtymäkautta on asianmukaista soveltaa sekä SEPA-tilisiirtoihin että SEPA-suoraveloituksiin. Eripituisten siirtymäkausien soveltaminen SEPA-tilisiirtoihin ja SEPA-suoraveloituksiin aiheuttaisi sekaannusta kuluttajien, maksupalveluntarjoajien, pk-yritysten ja muiden maksupalvelunkäyttäjien keskuudessa.
- (10) Jotta taattaisiin oikeusvarmuus ja vältettäisiin asetuksen (EU) N:o 260/2012 soveltamisen keskeytyminen, tämä asetus olisi saatettava voimaan kiireellisesti ja sitä olisi sovellettava 31 päivästä tammikuuta 2014.
- (11) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 260/2012 olisi muutettava,
- OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 260/2012 16 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sen estämättä, mitä 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, maksupalveluntarjoajat voivat jatkaa 1 päivään elokuuta 2014 euromääräisten maksutapahtumien käsittelyä sellaisissa muodoissa, jotka poikkeavat SEPA-tilisiirroissa ja SEPA-suoraveloituksissa vaadituista muodoista.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 11 artiklan mukaisesti vahvistettuja, 6 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkomisiin sovellettavia seuraamuksia koskevia sääntöjä vasta 2 päivästä elokuuta 2014.

Poiketen siitä, mitä 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia, että maksupalveluntarjoajat tarjoavat maksupalvelunkäyttäjille 1 päivään helmikuuta 2016 asti kansallisia maksuja koskevia muuntopalveluja, joiden avulla

maksupalvelunkäyttäjät, jotka ovat kuluttajia, voivat edelleen käyttää BBAN-tilinumeroa liitteen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun maksutilitunnisteen sijaan, edellyttäen että yhteentoimivuus on varmistettu muuntamalla maksajan ja maksunsaajan BBAN-tilinumero teknisesti ja turvallisesti liitteen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi maksutilitunnisteeksi. Tämä maksutilitunniste on toimitettava maksun käynnistävälle maksupalvelunkäyttäjälle tarvittaessa ennen maksun suorittamista. Maksupalveluntarjoajat eivät tällaisessa tapauksessa saa periä maksupalvelunkäyttäjiltä mitään näihin muuntopalveluihin suoraan tai välillisesti liittyviä maksuja.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 31 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja